

РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (първи състав)

17 януари 2007 година *

По дело T-231/04,

Република Гърция, за която се явяват г-н Р. Mylonopoulos и г-н V. Kyriazopoulos, в качеството на представители,

жалбоподател,

срещу

Комисия на Европейските общности, за която се явяват г-н D. Triantafyllou и г-н F. Dintilhac, в качеството на представители,

ответник,

с предмет жалба за отмяна на акта от 10 март 2004 г., с който Комисията извършва събиране чрез прихващане на суми, дължими от Република Гърция вследствие на участието ѝ в проекти за изграждане на дипломатическото представителство на Комисията, както и на определени държави — членки на Европейския съюз, в Абуджа (Нигерия),

* Език на производството: гръцки.

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
(първи състав),

състоящ се от: г-н R. García-Valdecasas, председател, г-н J. D. Cooke и г-жа I. Labucka, съдии,
секретар: г-жа К. Рочец, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и на съдебното заседание от 10 май 2006 г.,

постанови настоящото

Решение

Правна уредба

- ¹ Член 71, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 година относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 248, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 198, наричан по-нататък „Финансовия регламент“), гласи:

„1. Установяването на вземане представлява действие, чрез което оправомощеният или вторично оправомощеният разпоредител с бюджетни кредити:

- а) проверява наличието на задължението;

б) определя или проверява действителността и размера на задължението;

в) проверява условията, при които задължението е изискуемо.

2. Собствените ресурси, предоставяни на Комисията, както и всички вземания, които са определени като безспорни, ликвидни и изискуеми, се установяват чрез нареждане за събиране на вземания до счетоводителя, последвано от дебитно известие, изпратено на длъжника, като и двете се съставят от отговорен разпоредител с бюджетни кредити.“

2 По смисъла на член 72, параграф 1 от Финансовия регламент:

„Разпореждането за събиране представлява действие, с което оправомощеният или вторично оправомощеният разпоредител с бюджетни кредити дава указание на счетоводителя чрез издаване на нареждане за събиране да събере вземане, което е установил.“

3 По силата на член 73, параграф 1 от Финансовия регламент:

„Счетоводителят предприема действия по надлежно установените от отговорния разпоредител с бюджетни кредити нареждания за събиране на вземания. Счетоводителят полага необходимата грижа, за да гарантира, че Общностите ще получат своите приходи и следи за опазване на техните права.

Счетоводителят пристъпва към събиране чрез прихващане с насрещно вземане, което Общностите имат към всеки длъжник, който от своя страна има безспорно, ликвидно и изискуемо вземане към Общностите.“

- 4 Според член 78 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2342/2002 на Комисията от 23 декември 2002 година относно определянето на подробни правила за прилагането на Финансовия регламент (ОВ L 357, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 4, стр. 3):

„1. Установяването на вземане от отговорния разпоредител с бюджетни кредити представлява признаване на правото на Общностите по отношение на даден длъжник и установяване на правото да се предяви искане за плащане на задължението пред длъжника.

2. Нарездането за събиране е операцията, чрез която отговорният разпоредител с бюджетни кредити нарежда на счетоводителя да събере установената сума.

[...]“

- 5 Член 79 от Регламент № 2324/2002 предвижда:

„За да установи дадено вземане, отговорният разпоредител с бюджетни кредити проверява дали:

а) вземането е сигурно и безусловно;

- б) вземането е с установен размер в точно парично изразение;
- в) вземането е изискуемо и не е обвързано със срок за плащане;
- г) данните за длъжника са верни;
- д) вземането е заприходено правилно в съответния бюджетен ред;
- е) оправдателните документи са редовни; и
- ж) принципът на добро финансово управление е спазен [...]“.

6 Според член 83 от Регламент № 2342/2002:

„На всеки етап от процедурата счетоводителят, след като уведоми отговорния разпоредител с бюджетни кредити и длъжника, събира установените вземания чрез прихващане, в случаите когато длъжникът също има безспорно, ликвидно и изискуемо вземане към Общностите в размер на установена от платежно нареждане сума.“

Обстоятелства в основата на спора

- 7 Вследствие на преместването на столицата на Нигерия от Лагос в Абуджа от 1993 г. Комисията наема сграда в Абуджа, предназначена за нейната делегация, както и за временното помещаване на представителства на държави-членки, сред които Република Гърция. Съгласно споразумение с тези държави-членки (наричано по-нататък „проект Abuja I“) Комисията преотдава под наем административни помещения и предоставя определени услуги на разглежданите представителства. Държавите-членки се споразумяват относно разпределението на разходите, свързани с представителствата им. Вноската на Република Гърция се равнява на 5,5 % от общия размер на разходите. Като преценява, че Република Гърция не е изпълнила задължението си в това отношение, през 2004 г. Комисията пристъпва към събиране чрез прихващане на съответните суми (вж. точка 44 по-долу).

- 8 На 18 април 1994 г. Кралство Белгия, Кралство Дания, Федерална република Германия, Република Гърция, Кралство Испания, Френската република, Ирландия, Италианската република, Кралство Нидерландия, Португалската република и Комисията (наричани по-нататък „партньорите“) сключват на основание член Й.6 от Договора за Европейския съюз (понастоящем, след изменението, член 20 ЕС) Меморандум за разбирателство (наричан по-нататък „първоначалния меморандум“) относно изграждането на общ комплекс от посолства с общо помощно обслужване (наричан по-нататък „проект Abuja II“) за дипломатическите им мисии в Абуджа. След присъединяването на Република Австрия, Република Финландия и Кралство Швеция първоначалният меморандум е допълнен с протокол за присъединяване.

- 9 Член 1 от първоначалния меморандум предвижда, че посолствата на държавите-членки и делегацията на Комисията са отделни дипломатически мисии, за които се прилага Виенската конвенция за дипломатическите отношения от 18 април 1961 г., а по отношение на държавите-членки се прилага и Виенската конвенция за консулските отношения от 24 април 1963 г.

10 В член 10 от първоначалния меморандум се посочва, че Комисията действа като координатор на проект Абуја II „от името“ на останалите партньори.

11 Според член 11 от първоначалния меморандум Комисията отговаря за извършването на архитектурни проучвания за осъществимостта на проект Абуја II, извършването на предварителна оценка на разходите и етапите на проектиране. Този член предвижда също сключването на допълнителен меморандум за разбирателство относно „подробното проектиране на сградата, разпределението на разходите и правата върху помещенията, които се полагат на всеки участващ партньор след приключване на проекта [Абуја II]“ (наричан по-нататък „допълнителен меморандум“). На последно място член 11 предвижда създаването на постоянен ръководен комитет, състоящ се от представители на всички партньори и председателстван от Комисията, който да координира и контролира проект Абуја II. Постоянният ръководен комитет представя периодични доклади на работна група „Административни въпроси“, създадена към Съвета в рамките на общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС) (наричана по-нататък „работна група по административни въпроси ОВППС“).

12 Член 12 от първоначалния меморандум гласи следното:

„След одобряване на [допълнителния меморандум] по член 11 проектът [Абуја II] ще бъде пряко финансиран с вноски от партньорите, отговарящи на дела от проекта, предоставен на всеки от тях. Вноската на Комисията ще бъде покрита от съответния бюджетен ред.

Разходите по подготвителната дейност („етап 1“) ще бъдат покрити от бюджетните кредити за административни разходи на Комисията. Съгласно изчисленията размерът им възлиза на 140 000 ECU. При реализация на проекта [Абуја II] тези разходи ще се възстановят от вноските на всички партньори в зависимост от техния дял в проекта.“

13 Член 13 от първоначалния меморандум предвижда:

„След одобряване на [допълнителния меморандум] всички партньори гарантират пълно покриване на припадащите им се разходи. Общата сума, която дължи всеки партньор, включва:

- а) общия размер на разходите за индивидуалната площ на всеки от тях и
- б) неговата част от разходите за общите и обществени пространства, изчислена съразмерно на съотношението между неговата индивидуална площ и съвкупната площ на пространствата, които не са общи.“

14 Член 14 от първоначалния меморандум предвижда, че Комисията изплаща сумите, дължими на трети лица (съдоговорители), със съгласието и участието на участващите държави.

15 Член 15, параграф 1 от първоначалния меморандум предвижда:

„Ако някой от партньорите реши да се оттегли от проекта [Абуја II], като не подпише [допълнителния меморандум] по член 11, условията на настоящия меморандум за разбирателство, включително посочените в членове 12 и 13 финансови задължения, спират да се прилагат за оттеглящия се партньор.“

- 16 На 29 март 1995 г. Общността, представлявана от Комисията, сключва първоначален договор със съвместно предприятие, образувано, от една страна, от Dissing & Weitling arkitektfirma A/S, което е спечелило архитектурен конкурс, организиран от Комисията за проект Abuja II, и от друга страна, от COWIconsult Consulting Engineers and Planners A/S (наричани по-нататък „консултанти“). Съгласно член 1 от този договор Комисията потвърждава намерението на партньорите да сключат „окончателен договор“ с консултантите. Съгласно член 2 консултантите се задължават да подготвят разглеждания проект. Размерът на разходите по подготовката е 212 547,59 EUR.
- 17 Действителните нужди на представителството на всяка държава-членка и частта от разноските, които следва да се поемат от всяка от тях, се определят на събранията между представителите на компетентните служби на министерствата на външните работи на заинтересованите държави-членки и архитектите от Dissing & Weitling arkitektfirma.
- 18 На 26 октомври 1995 г. заседава работната подгрупа „Въпроси, свързани с недвижимото имущество“, създадена в рамките на ОВППС. От протокола от заседанието е видно, че подгрупата приканва Комисията:

„[...]

— да приключи етапа [свързан с идейния проект],

— да се споразумее с архитектурната фирма за изготвяне на [чертежите за междинния етап на проектиране] в сроковете, определени от [постоянния ръководен комитет],

— да сключи договорите [относно проучването на терена и огледа на площадката], като последният [договор] е абсолютно необходим за изготвяне на допълнителния меморандум,

— както и да заплати авансово разходите, свързани с тези етапи.“

19 Работната подгрупа потвърждава, че „изплатените от Комисията суми [следвало] да се разглеждат като авансово плащане от нейна страна в самостоятелния фонд *ad hoc*, за който предварително е прието, че представлява подходящ начин за финансиране на проекта [Абуѝа II] и че „ако проектът не се осъществи, останалите партньори [щели да възстановят сумите] на Комисията съгласно условията, одобрени за предишните етапи.“

20 Постоянният ръководен комитет заседава на 24 ноември 1995 г. (вж. точка 11 по-горе). В протокола от това заседание се посочва, че на Консултативния комитет по процедурата за възлагане на обществени поръчки на Комисията (ССАМ) е представен за одобрение договор за „техническа помощ“ на стойност 2 676 369 EUR, сключен с консултантите (наричан по-нататък „основен договор“). Посочва се също, че „ако проектът не се осъществи, останалите партньори ще възстановят сумите на Комисията“.

21 На 27 декември 1995 г. Комисията сключва основния договор. Той урежда идейния проект и междинния етап на проект Абуѝа II (членове 4.4 и 4.5), както и евентуалните подробни проекти (член 4.6).

22 На 19 септември 1996 г. работната група по административни въпроси ОВППС одобрява междинния проект.

23 На 21 ноември 1996 г. работната група по административни въпроси ОВППС приканва Комисията да вземе мерки *ad hoc*, за да могат архитектите да започнат изготвянето на подробни проекти. Работната група посочва, че официалният договор за този етап ще бъде сключен след окончателното изготвяне на допълнителния меморандум. На това събрание Комисията уточнява пред посочената работна група размера на разходите, които е отпуснала авансово до 15 ноември 1996 г. за подготовката на проект Абуја II, а именно около 2,8 милиона EUR.

24 На 24 февруари 1997 г. посочената работна група заседава и решава, че изготвянето на подробните проекти и свързаната с договорите документация ще започне, без да се изчаква окончателното изготвяне на допълнителния меморандум. Протоколът от това заседание съдържа следните решения:

„Комисията се приканва да се споразумее с архитектите за изготвянето на документите и да заплати авансово средствата, необходими за осъществяване на тази дейност, съгласно договорените в проекта условия. Както и в предходни случаи, авансово заплатените от Комисията суми ще бъдат възстановени в по-късен момент от останалите участници съгласно процедурите, предвидени за тази цел в [първоначалния меморандум].“

25 В последвалите месеци редица държави-членки се оттеглят от проект Абуја II. На 28 април 1997 г. работната група по административни въпроси ОВППС възлага на Комисията да сключи „двустранни споразумения с Кралство Дания за възстановяване на частта му от разходите по проекта, които Комисията е направила за сметка на партньорите“. Подобно решение е прието и след оттеглянето на Ирландия през септември 1997 г., както и на Португалската република, Република Финландия и Кралство Швеция.

- 26 На 12 ноември 1997 г. Комисията сключва с архитектите допълнително споразумение към основния договор, с предмет изготвяне на подробни проекти и поемане на разходите за пътувания в размер на 1 895 696 EUR.
- 27 На 18 юни 1998 г. работната група по административни въпроси ОВППС споменава възможността за оттегляне на Кралство Белгия от проект Абуја II. Видно от протокола от заседанието постоянният ръководен комитет отбелязва, че Кралство Белгия ще заплати своята част от разходите, определени след одобряване на междинния проект.
- 28 На 10 юни 1998 г. Комисията изпраща на Република Гърция платежно нареждане за сумата от 153 367,70 EUR, която съответства на дела на Република Гърция в първоначалния етап на проекта, а именно 5,06 % от общия размер на разходите. Като краен срок за плащане е определен 31 декември 1998 г.
- 29 На 9 декември 1998 г. допълнителният меморандум се подписва от Федерална република Германия, Република Гърция, Френската република, Италианската република, Кралство Нидерландия, Република Австрия и Комисията. Член 11 от допълнителния меморандум предвижда създаване на фонд за финансиране на проекта.
- 30 Съгласно член 14 от допълнителния меморандум същият се прилага временно, считано от първия ден на втория месец след подписването му, и влиза в сила на първия ден от втория месец след датата, на която държавите-членки и Комисията обявят, че са го ратифицирали.

- 31 На 28 април 1999 г. Комисията отправя покана за представяне на оферти за изграждане на посолствата на заинтересованите държави-членки, както и на делегацията на Комисията (ОВ S 82, 1999 г.). В нея се посочва, че посолството на Република Гърция ще бъде с площ 677 m².
- 32 На 3 септември 1999 г. Комисията „отправя повторно“ поканата от 1998 г. пред работната група по административни въпроси ОВППС с цел държавите-членки да възстановят сумите, които тя е заплатила на консултантите за междинния етап на проекта. Тя посочва, че определени държави-членки вече са изплатили дължимите суми, докато други, като Република Гърция, не са възстановили сумите преди падежа, 31 декември 1998 г. Комисията добавя, че на партньорите ще бъде изпратено друго платежно нареждане относно, от една страна, разходите за подробните проекти и, от друга, разходите за реорганизацията, произтекла от оттеглянето на Кралство Белгия, Кралство Испания и Португалската република.
- 33 На 20 септември 1999 г. постоянният ръководен комитет провежда заседание с цел предварителен подбор на строителни дружества. Представителят на Република Гърция подписва протокола от заседанието. В *Официален вестник* S 54 от 17 март 2000 г. е публикувана покана за представяне на оферти за продължаване на строителството.
- 34 С платежно нареждане от 17 февруари 2000 г. Комисията иска от Република Гърция да заплати сума в размер на 168 716,94 EUR във връзка с работата по поканата за представяне на оферти за подробните проекти.
- 35 На 22 юни 2000 г. постоянният ръководен комитет решава да възприеме нов подход по проекта (наричан по-нататък „проект Абија II ограничен“), който се налага поради оттеглянето на Френската република. Проект Абија II ограничен предвижда по-специално премахване на общите помощни сгради и услуги,

както и намаляване на площта. Представителят на Република Гърция отбелязва на това събрание, че е съгласен с проекта, при условие обаче че неговите висшестоящи го одобрят. На 29 юни Комисията изпраща протокола от заседанието от 22 юни 2000 г. на Република Гърция и я кани да даде официален отговор във връзка с проект Abuja II ограничен.

- 36 На 5 септември 2000 г. Комисията отново отправя тази покана към представителите на Република Гърция. След ново напомняне на 14 септември 2000 г., на 25 септември 2000 г. по факс Комисията изпраща на Република Гърция писмо, в което като краен срок за отговор е определен 30 септември 2000 г. и се посочва, че мълчанието ще бъде тълкувано като оттегляне от проекта. На 2 октомври 2000 г. гръцките власти уведомяват Комисията, че не са в състояние да дадат отговор за проект Abuja II ограничен. Поради това на същата дата Комисията отговаря, че е възложила на архитектите да реорганизируют проект Abuja II ограничен, като изключат Република Гърция.
- 37 С писмо от 28 януари 2002 г. Комисията изпраща на Република Гърция дебитно известие за 1 276 484,50 EUR относно строителните разходи по проект Abuja II. Впоследствие Комисията отменя това дебитно известие.
- 38 След като изгражда самостоятелно посолство в Абуджа, на 13 юли 2002 г. Република Гърция напуска временните помещения, които заема в рамките на проект Abuja I.
- 39 С писмо от 11 октомври 2002 г. Комисията официално връчва на Република Гърция дебитните известия относно проекти Abuja I и Abuja II, по които не е извършено плащане, и я приканва да заплати сума в общ размер на 861 813,87 EUR и 11 000 щатски долара (USD).

- 40 След преговори между страните с писмо от 31 януари 2003 г. Комисията напомня на Република Гърция, че не е изпълнила задълженията си по проекти Абуја I и Абуја II, и я приканва да заплати сума в общ размер на 516 374,96 EUR и 12 684,89 USD преди края на месец февруари 2003 г. Комисията добавя, че при липса на изпълнение на падежа ще пристъпи към събиране на разглежданите суми, като използва всички възможни правни средства.
- 41 През следващите месеци Република Гърция и Комисията обсъждат размера на дължимите суми.
- 42 На 29 декември 2003 г. Република Гърция изпраща на постоянния си представител към Европейския съюз писмо, което гласи следното:

„Като се има предвид, че като прилага процедурата по прихващане, Европейската комисия поддържа становището си относно задължението на нашата страна по проект Абуја II, Ви молим да следите процедурата и да ни уведомяте дали и до каква степен тя е осъществена, за да може Република Гърция да проучи възможността да подаде жалба срещу Европейската комисия.

Що се отнася до проект Абуја I, припомняме, че сме признали задължението до май 2002 г., докато поисканата от Комисията сума се отнася за периода до юли 2002 г., както и след тази дата. Като се има предвид, че имаме намерение да изпълним нашето задължение, посочено по-горе, Ви молим да се свържете с компетентните финансови служби на Комисията, за да потвърдите точно общия размер на нашето задължение в евро до май 2002 г.“

- 43 На 16 февруари 2004 г. Комисията изпраща на Република Гърция писмо, в което се посочват все още неизпълнените задължения на последната по проекти Абуја I и Абуја II. Към писмото е приложена таблица, в която са посочени по-специално единадесет дебитни известия, по които не е извършено плащане, относно проекти Абуја I и Абуја II, като от таблицата е видно, че Комисията иска от Република Гърция да заплати 565 656,80 EUR. В това писмо Комисията уточнява:

„[Република Гърция] е предявила на Комисията следното вземане: [...]

2000GR161PO005OBJ 1 КОНТИНЕНТАЛНА ГЪРЦИЯ — Interim payment [Междинно плащане] — 4 774 562,67 EUR.

В приложение на условията за плащане, определени в [член 73, параграф 1, втора алинея от Финансовия регламент], Комисията ще пристъпи към прихващане на задълженията и вземанията, като при необходимост ще вземе предвид и лихвите за забава.

В случай че вземанията, които сте съобшили, превишават прихванатия размер, остатъкът, който Ви се полага, ще бъде изплатен в най-кратки срокове [...]“.

- 44 На 10 март 2004 г. Комисията прехвърля на Република Гърция средства в рамките на регионалната оперативна програма за континентална Гърция. Следователно вместо да плати сума в размер на 4 774 562,67 EUR (вж. точка 43 по-горе), Комисията прехвърля само 3 121 243,03 EUR. Така тя пристъпва към възстановяване чрез прихващане (наричано по-нататък „оспорвания акт“) на все още неизплатената от Република Гърция сума, от която 565 656,80 EUR са по проекти Абуја I и Абуја II.

Производство и искания на страните

45 Република Гърция подава настоящата жалба в секретариата на Съда на 22 април 2004 г. Делото е образувано под № C-189/04.

46 С определение от 8 юни 2004 г., в приложение на член 2 от Решение № 2004/407/ЕО, Евратом, на Съвета от 26 април 2004 г. за изменение на членове 51 и 54 от Протокола относно статута на Съда на Европейските общности (ОВ L 132, стр. 5; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 5, стр. 30), Съдът препраща делото на Първоинстанционния съд.

47 Въз основа на доклад на съдията докладчик Първоинстанционният съд решава да започне устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните действия приканва страните да отговорят писмено на поредица въпроси. Това искане е изпълнено.

48 В отговорите си на въпросите на Първоинстанционния съд Комисията твърди, че становището на правната служба на Съвета от 26 юни 1998 г., представено от Република Гърция в приложение 12 към жалбата, следва да се отстрани от преписката.

49 На съдебното заседание от 10 май 2006 г. се провеждат устни състезания и страните дават отговор на поставените от Първоинстанционния съд въпроси.

50 Република Гърция иска Първоинстанционният съд:

— да обяви за нищожен акта за прихващане на стойност 565 656,80 EUR, постановен от Комисията,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

51 Комисията иска Първоинстанционният съд:

— да отхвърли жалбата като явно неоснователна,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

По съществото на спора

52 Република Гърция излага едно-единствено основание, изведено от нарушение на първоначалния и допълнителния меморандум, както и на разпоредбите на Финансовия регламент и на Регламент № 2342/2002.

- 53 Това основание се състои от две части. На първо място Република Гърция поддържа, че Комисията е допуснала грешки, що се отнася до финансовите ѝ задължения, свързани с проекти Абуја I и Абуја II, и по-конкретно че тя нямала финансови задължения, свързани с проект Абуја II. На второ място тя твърди, че във всички случаи Комисията нямала право да извърши събиране на разглежданите суми чрез прихващане, поради това че вземанията не били безспорни и ликвидни по смисъла на Финансовия регламент и Регламент № 2342/2002.

По първата част от основаниято, изведена от нарушение на първоначалния и допълнителния меморандум

Доводи на страните

- 54 Най-напред, що се отнася до проект Абуја I, Република Гърция признава, че е длъжна да заплати сумите, дължими като разходи за наем и административни разходи, тоест общо (без лихвите) 50 312,67 EUR и 11 000 USD. Тези суми обаче не били изплатени незабавно, поради това че, на първо място, определени дебитни известия не указвали точно периода, за който се отнасят. В това отношение Република Гърция посочва дебитно известие от 9 март 2000 г. и се позовава на писмото си от 29 декември 2003 г., в което иска уточнения във връзка с дебитни известия. На второ място, съществувало несъгласие относно падежа на задължението за заплащане на разглежданите суми за наем. На трето и последно място, Комисията решила едностранно да пристъпи към оспорваното прихващане.
- 55 На следващо място, що се отнася до проект Абуја II, Република Гърция твърди, че няма никакво финансово задължение. В това отношение решаващо било обстоятелството, че тя не ратифицирала допълнителния меморандум.

- 56 В действителност от първоначалния меморандум било видно, че участващ партньор може да се оттегли от проекта или като не подпише допълнителния меморандум (член 15, параграф 1), или след неговото влизане в сила (член 15, параграф 2). Република Гърция изтъква, че се оттегילה от проект Абуја II, като приложила първата възможност. Всъщност тя подписала допълнителния меморандум, но изобщо не го ратифицирала. Тази липса на ратификация се приравнявала на оттегляне от проект Абуја II.
- 57 Съгласно член 14 от допълнителния меморандум (вж. точка 30 по-горе) ратификацията представлявала необходимо условие за влизане в сила на посочения меморандум, което настъпило едва след оттеглянето на Република Гърция.
- 58 В допълнение, съгласно член 15, параграф 1 от първоначалния меморандум (вж. точка 15 по-горе), последицата от това оттегляне била, че за Република Гърция не възниквало никакво финансово задължение.
- 59 Република Гърция поддържа, че от член 12 от първоначалния меморандум, и по-конкретно от втора алинея от него, било видно, че разходите за подготвителна дейност по проект Абуја II следвало да се поемат от Комисията. Тя добавя, че ако проектът бил осъществен, тези разходи трябвало да се възстановят с вноски от всички партньори в зависимост от техния дял в проекта (вж. точка 12 по-горе). Разходите не следвало да се поемат от партньорите, които са се оттеглили, без да ратифицират допълнителния меморандум, а още по-малко ако са се оттеглили преди влизането му в сила.
- 60 Според Република Гърция становището на правната служба на Съвета от 26 юни 1998 г. потвърждава тълкуването ѝ в това отношение.

- 61 Всъщност всяко друго заключение щяло да изопачи „духа на проекта“. Макар държавите-членки да прехвърлили определени правомощия на Комисията в рамките на проект Абуѝа II, те запазили определена самостоятелност, така че дейността им да не бѝдела „възпрепятствана или ограничавана от строги, безусловни и недопускащи отклонение правила“. Така определена държава-членка можела да се оттегли от проекта, ако установи, че той е неизгоден от финансова гледна точка или поради друга уважителна причина.
- 62 Според Република Гърция от посоченото следва, че Комисията нарушила първоначалния меморандум, и по-специално член 15 от него, както и допълнителния меморандум.
- 63 В репликата си Република Гърция отбелязва, че редица държави-членки се оттеглили от проект Абуѝа II поради същественото увеличаване на разходите по него спрямо първоначалния бюджет.
- 64 Тя изтъква също, че правният довод на Комисията в конкретния случай е озадачаващ. От една страна Комисията признавала, че допълнителният меморандум бил неприложим и поради това се позовавала на твърдяната преддоговорна отговорност на Република Гърция. От друга страна при условията на евентуалност Комисията поддържала, че от правна гледна точка допълнителният меморандум бил задължителен в своята цялост. Според Република Гърция определено международно споразумение е в сила в своята цялост или не е в сила, тъй като не е ратифицирано. Следователно в рамките на основното искане не може да се счита, че тези разпоредби са неприложими, а те да се прилагат при условията на евентуалност. В това отношение основният и решаващ въпрос бил дали допълнителният меморандум е в сила или не.
- 65 Що се отнася до довода на Комисията, че Република Гърция носи преддоговорна отговорност, тъй като създава в останалите партньори очакването, че ще изпълни окончателните си договорни задължения, послед-

ната твърди, че това очакване би било основателно, ако обстоятелствата не се били променили съществено. Разходите по проекта обаче значително се увеличили поради оттеглянето на редица държави. Тази голяма тежест, добавена към радикалната промяна на условията по проект Абуѝа II, мотивирали нейното окончателно и правомерно оттегляне.

66 Според Република Гърция правата и задълженията на партньорите, включително и финансовите им задължения, се уреждат единствено от първоначалния и допълнителния меморандум. Ако се приемело, че евентуално взетите по време на дейността на постоянния ръководен комитет решения били в противоречие с очертаната правна уредба, те в никакъв случай не могли да имат предимство пред нея.

67 На последно място, Република Гърция не твърди, че Комисията трябва да понесе разноските, свързани с проект Абуѝа II. От правилното тълкуване на разпоредбите на първоначалния (членове 12 и 13) и на допълнителния меморандум (член 14) било видно, че разноските следвало да се понесат единствено от окончателните партньори, собственици и изключителни ползватели на комплекса от сгради. Впрочем като координатор на целия проект Комисията можела да поиска от окончателните партньори да поемат разглежданите разходи.

68 Комисията оспорва доводите на Република Гърция относно проект Абуѝа I. Тя изтъква, че разходите, които последната следва да заплати, са изчислени до 13 юли 2002 г. — дата, на която тя е освободила временните помещения.

69 Що се отнася до проект Абуѝа II, Комисията изтъква три довода, за да докаже, че Република Гърция носи отговорност.

- 70 На първо място, Република Гърция носела договорна отговорност за разносните, предвидени в първоначалния меморандум за предварителния етап на проекта съгласно определения за нея процент (вж. член 12, втора алинея от първоначалния меморандум), тъй като подписала и ратифицирала същия.
- 71 На второ място, Комисията твърди, че Република Гърция носи преддоговорна отговорност, произтичаща от допълнителния меморандум, за разносните във връзка със следващите етапи, а именно за по-голямата част от сумите, предмет на спора. Тя се позовава по-конкретно на поведението на Република Гърция и на принципа за добросъвестност в международното право.
- 72 На трето място и при условията на евентуалност, Комисията изтъква, че Република Гърция носи договорна отговорност, произтичаща от временното прилагане на допълнителния меморандум по силата на договор за поръчка. В това отношение Комисията поддържа на първо място, че член 14 от допълнителния меморандум предвижда временното прилагане на последния, което, под условие за ратифициране, е породило договорни задължения. Република Гърция фактически участвала явно във временното прилагане. На второ място Комисията твърди по-специално, че отношенията между участващите държави и нея като координатор на проекта можело да се определят като отношения между доверители и довереник. Държавите-членки като доверители трябвало да възстановят направените от нея в качеството на довереник разноски.

Съображения на Първоинстанционния съд

- 73 В самото начало следва да се припомни, че в Договора за ЕС в редакцията съгласно Договора от Амстердам правомощията на Съда са изчерпателно уредени в член 46 ЕС. Той не предвижда никакво правомощие на Съда в

рамките на разпоредбите по дял V от Договора за ЕС (Определение на Първоинстанционния съд от 18 ноември 2005 г. по дело *Selmani/Съвет и Комисия*, T-299/04, непубликувано в *Recueil* 2005 г., стр. II-20*, точки 54 и 55).

- 74 От преписката по настоящото дело е видно, че отношенията между Комисията и държавите-членки, произтичащи от сътрудничеството им във връзка с проектирането, планирането и изпълнението на проекти Abuja I и Abuja II, попадат в приложното поле на дял V от Договора за ЕС (вж. по-специално точка 8 по-горе). Въпреки това е безспорно, че Комисията извършва събиране на спорните суми с акт, приет въз основа на Финансовия регламент и на Регламент № 2342/2002, така че актът за прихващане попада в приложното поле на правото на Общността. Като се има предвид, че отмяната на подобен акт може да се търси с жалба, подадена съгласно член 230 ЕО, Първоинстанционният съд е компетентен да разгледа настоящата жалба.
- 75 По-нататък следва да се разгледа финансовата отговорност на Република Гърция за проекти Abuja I и Abuja II.
- 76 На първо място, що се отнася до проект Abuja I, Република Гърция по принцип приема отговорността си за разглежданите разноски, и по-специално признава задължение в размер на 50 312,67 EUR и 11 000 USD без лихвите. От друга страна тя отрича отговорността си за обща сума в размер на 72 714,47 EUR, които според Комисията трябва да заплатят във връзка с проект Abuja I.
- 77 В това отношение следва да се припомни, че по силата на член 21, първа алинея от Статута на Съда, приложим към производството пред Първоинстанционния съд съгласно член 53, първа алинея от него и съгласно член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд, исковата молба или жалбата по член 21 от Статута на Съда трябва да съдържа по-специално предмета на спора и кратко изложение на изтъкнатите правни

основания. Съгласно постоянната съдебна практика изложението трябва да е достатъчно ясно и точно, за да позволи на ответника да подготви защитата си, а на Първоинстанционния съд — да се произнесе по иска или жалбата, ако е необходимо без да разполага с други данни. С оглед гарантиране на правната сигурност и на доброто правораздаване, за да бъдат искът или жалбата допустими, е необходимо основните правни и фактически елементи, на които се основават, да следват поне обобщено, но по ясен и непротиворечив начин, от текста на самата искова молба или жалба (Определение на Първоинстанционния съд от 28 април 1993 г. по дело De Ное/Комисия, T-85/92, Recueil, стр. II-523, точка 20 и Решение на Първоинстанционния съд от 3 февруари 2005 г. по дело Chiquita Brands и други/Комисия, T-19/01, Recueil, стр. II-315, точка 64).

78 Макар по принцип да приема отговорността си за проект Abuja I, Република Гърция поддържа, че не е изплатила разглежданите задължения поради несъгласие относно датата, на която било дължимо заплащането на разглежданите наеми (вж. точка 54 по-горе). При все това Република Гърция съвсем не е изложила този довод в жалбата си съгласно посочената в точка 77 по-горе съдебна практика.

79 Следва да се отбележи, че Комисията търси от Република Гърция сума в размер на 72 714,47 EUR за проект Abuja I, която се отнася до временното наемане на помещенията, които последната е заемала до 13 юли 2002 г. Комисията разпределя разходите съгласно подробна документация и установява вземането си с дебитни известия. От това следва, че тежестта за доказване на неоснователния характер на разглежданата сума или на погрешното изчисляване на нейния размер лежи върху Република Гърция. Тя обаче не е изяснила становището си относно датата на изискуемост на разглежданите наеми, нито различието между нейното становище и това на Комисията. Аналогично, Република Гърция не е уточнила нито метода си на изчисление на сумите в размер на 50 312,67 EUR и на 11 000 USD, нито причините, поради които отказва да приеме отговорността си за общата сума от 72 714,47 EUR, които според Комисията трябва да заплати за проект Abuja I.

80 Всъщност Република Гърция не е доказала, че Комисията допуска грешка, що се отнася до размера на дължимата сума. Ето защо Първоинстанционният съд не може да установява дали Комисията е допуснала грешка в преценката при определяне на дължимата сума, нито да замести приетата от Република Гърция сума със събраната от Комисията.

- 81 Република Гърция твърди също, че дебитните известия не посочват точно периода, за който се отнасят (вж. точка 54 по-горе). В това отношение следва да се подчертае, че от една страна Република Гърция признава принципната си отговорност за разглежданото задължение, а от друга — че не е възразила при получаването на няколкото дебитни известия между 30 ноември 1997 г. и 31 януари 2001 г. Следователно Република Гърция носи тежестта да докаже, че не отговоря за разглежданите задължения. Тя обаче явно не е успяла да направи това. В допълнение, както се посочва в точка 79 по-горе, Република Гърция не обяснява защо смята, че не дължи разликата между приетия от нея размер и този, който се иска от Комисията. Тя не пояснява също в какво се изразява липсата на прецизност на дебитните известия в това отношение.
- 82 Следователно доводът на Република Гърция относно отговорността ѝ за задълженията, свързани с проект Абуѝа I, не може да се приеме.
- 83 На второ място следва да се обсъди доводът на Република Гърция, че тя не носи никаква финансова отговорност за проект Абуѝа II. Като подчертава, че правата и задълженията на партньорите се уреждат единствено в първоначалния и допълнителния меморандум, Република Гърция поддържа, че се е оттегילה от проекта, тъй като изобщо не е ратифицирала допълнителния меморандум. Ето защо от член 15, параграф 1 от първоначалния меморандум било видно, че тя няма никакво финансово задължение по проект Абуѝа II (вж. точки 55—62 по-горе).
- 84 В това отношение Първоинстанционният съд отбелязва, на първо място, че Република Гърция не отрича да е възприела поведението на пълноценен участник в проект Абуѝа II в продължение на повече от шест години, а именно от 18 април 1994 г. до 30 септември 2000 г. В действителност Република Гърция, която в конкретния случай твърди, че се е оттегילה от проект Абуѝа II, тъй като изобщо не е ратифицирала допълнителния меморандум, е участвала в него за период от почти две години след подписването на посочения меморандум през декември 1998 г. (вж. точка 29 по-горе). Република Гърция не се е оттегילה официално от проекта, дори след като е получила писмата на Комисията във връзка с проект Абуѝа II ограничен (вж. точки 35 и

36 по-горе), а просто е посочила в писмото си от 2 октомври 2000 г., че не е в състояние да даде окончателен отговор относно участието си в проект Абуја II (вж. точка 36 по-горе). С поведението си в периода между април 1994 г. и септември 2000 г. Република Гърция непрекъснато създава у останалите партньори впечатлението, че продължава да участва в проект Абуја II. Така тя изгражда в останалите партньори очакването, че ще продължава да носи финансова отговорност по проект Абуја II. Ето защо преценката на задълженията на Република Гърция не може да се ограничава до първоначалния и допълнителния меморандум, а трябва да се отчитат и очакванията, които поведението на посочената държава-членка е породило у партньорите ѝ.

85 В това отношение Първоинстанционният съд припомня, че принципът на добросъвестност е правило на международното обичайно право, чието съществуване е признато от Постоянния съд за международно правосъдие, създаден към Обществото на народите (вж. Решение от 25 май 1926 г. по дело Германски интереси в полска Горна Силезия, СРJI, серия A, № 7, стр. 30 и 39), а впоследствие и от Международния съд, и следователно същият е задължителен в конкретния случай както за Общността, така и за останалите партньори.

86 Този принцип е кодифициран в член 18 от Виенската конвенция за правото на договорите, сключена на 23 май 1969 г., който гласи:

„Държавата е задължена да се въздържа от действия, които биха лишили договора от неговия обект и неговата цел, когато:

- а) тя е подписала договора или е разменила документите, съставляващи договора, при условие за ратификация, приемане или утвърждаване, докато не изрази ясно своето намерение да не става страна по този договор, или

- б) тя е изразила съгласие да се обвърже с договора, през периода до влизането на договора в сила и при условие че то не бъде прекомерно забавено.“

⁸⁷ Следва да се отбележи също, че принципът на добросъвестност в международното публично право е следствие от принципа за защита на оправданите правни очаквания, който съгласно съдебната практика е част от общностния правов ред (Решение на Първоинстанционния съд от 22 януари 1997 г. по дело Opel Austria/Съвет, T-115/94, Recueil, стр. II-39, точка 93).

⁸⁸ Безспорно е, че на 18 април 1994 г. Република Гърция е подписала първоначалния меморандум и също така го е ратифицирала. Ето защо съгласно неговия преамбюл тя е един от партньорите по проект Абуѝа II, които решават да построят общ комплекс от посолства в „дух на общ интерес“. От качеството на партньор произтичат определени по-засилени задължения за сътрудничество и солидарност между участниците.

⁸⁹ Първоначалният меморандум се отнася до предварителните етапи на проект Абуѝа II. Макар към този меморандум, и по-специално към членове 11—15 от него, да може да се отправи забележка заради липсата на яснота, от него безспорно се вижда, че Комисията се е задължила да поеме разходите по подготвителната дейност в размер на 140 000 EUR и че след осъществяването на проекта тази разходи трябва да се възстановят от партньорите в зависимост от техния дял в него (вж. по-специално член 12 от първоначалния меморандум, посочен в точка 12 по-горе). В хода на съдебното заседание страните също потвърждават, че, видно от членове 11—15 от първоначалния меморандум след първия етап, свързан с изготвяне на идейния проект, заинтересованите от продължаването на проекта партньори трябва да подпишат допълнителен меморандум относно подробния проект на сградата и подробното финансиране на проекта.

- 90 След подписване на първоначалния меморандум Комисията, с одобрението на партньорите, подписва договори с консултантите (вж. точка 16 по-горе). Макар от преписката да е видно, че разходите са се увеличили в сравнение с първоначалните прогнози, участващите партньори, сред които и Република Гърция, не са оспорили направените дотогава разходи по време на събранията на отговорните за проекта комитети (вж. точки 18—23 по-горе).
- 91 Следва да се отбележи, че от първоначалния меморандум, подписан и ратифициран от Република Гърция, се вижда, че участието на държавите-членки в проекта се определя в зависимост от поисканата за тяхната делегация площ и включва част от разходите за общите и обществените пространства (вж. точка 13 по-горе). Република Гърция не оспорва, че е поискала площ от 591 m² за своето посолство, така че участието ѝ в проекта спрямо това на четиринадесетте партньора първоначално е определено на 5,06 %.
- 92 След етапа на първоначално проектиране и в противоречие с предвиденото в първоначалния меморандум (вж. точка 11 по-горе) партньорите решават да продължат осъществяването на проекта и да поемат разноските по подробното проектиране на сградата, преди да е изготвен допълнителният меморандум. Работната група по административни въпроси ОВППС решава по-конкретно, на заседанието си от 24 февруари 1997 г., в което участват двама представители на Република Гърция, да разреши на Комисията да сключи съответни споразумения с архитектите с оглед изготвянето на подробни проекти, без да се изчаква допълнителният меморандум (вж. точка 24 по-горе). Предвидено е, че „както в предходни случаи, авансово заплатените суми от Комисията ще бъдат възстановени в по-късен момент от останалите партньори съгласно процедурите, предвидени за тази цел в първоначалния меморандум“.
- 93 Това е важен елемент. Като решават да изготвят подробни проекти, без да изчакат изготвянето на допълнителния меморандум, партньорите преминават отвъд подготвителните етапи, като по този начин неизбежно сключват имплицитно споразумение да изпълнят проекта. Що се отнася до разходите,

произтичащи от това решение, партньорите очевидно не могат да се позоват на процедурите, предвидени в допълнителния меморандум, който още не е бил одобрен (вж. точка 13 по-горе). Ето защо, като говорят за последващо възстановяване на предвидените в първоначалния меморандум авансово заплатени суми, партньорите в действителност се позовават на член 12 от него, според който, ако проектът се осъществи, те ще възстановят сумата за подготвителната дейност, заплатена авансово от Комисията (вж. точка 12 по-горе). Като се има предвид обаче, че на събранието от 24 февруари 1997 г. партньорите решават да изпълнят проекта, те вече не са свободни да се оттеглят от него, без да възстановят частта си от предварителните и последващите разноски.

94 Макар определени държави-членки да се оттеглят впоследствие от проекта (вж. точки 25 и 27 по-горе), поведението на Република Гърция по никакъв начин не е в състояние да събуди съмнение относно участието ѝ. Освен това тя изобщо не прави възражение срещу разноските в размер на 1 895 696 EUR по главния договор, сключен с консултантите на 12 ноември 1997 г. (вж. точка 26 по-горе).

95 На 9 декември 1998 г. Република Гърция и останалите партньори, които не са се оттеглили от проекта, подписват допълнителния меморандум (вж. точка 29 по-горе). Освен това в последвалите месеци Република Гърция възприема поведението на пълноценен партньор по проекта. Едва през лятото на 2000 г. тя за първи път изразява колебание относно продължаването на участието си, поради което Комисията заключава, че тя се е оттеглила от проекта (вж. точка 36 по-горе).

96 Безспорно е, че Република Гърция е имала право да се оттегли от проекта. Въпреки това, като се има предвид по-специално развитието на задълженията след първоначалния етап и въпреки липсата на ратификация на допълнителния меморандум, Първоинстанционният съд приема, че тя не е можела да се оттегли без да носи отговорност за разноските, свързани с участието ѝ в проект Абуја II.

97 Тъй като е подписала допълнителния меморандум, Република Гърция е била длъжна да действа добросъвестно по отношение на останалите партньори. Това задължение се подкрепя от обстоятелството, че Република Гърция подписва и ратифицира първоначалния меморандум и че в периода от 18 април 1994 г. до 30 септември 2000 г. е „участващ партньор“ в проекта. В това отношение следва да се подчертае, от една страна, че Република Гърция участва в събранията на отговорните за проекта комитети и одобрява направените от Комисията разnosки. От друга страна, Република Гърция иска площта на посолството ѝ в комплекса да бъде 591 m² и след оттеглянето на определени държави-членки от проекта приема тази площ да се увеличи до 677 m² (вж. покана за представяне на оферти от 28 април 1999 г.). В действителност през 1999 г. и 2000 г. тя се включва пълноценно в провеждането на процедурата по поканата за представяне на оферти за проекта и нейният представител участва в оценяването на строителните дружества (вж. точки 31 и 33 по-горе).

98 В допълнение, Република Гърция не изразява съмнение относно участието си в проекта между 18 април 1994 г. и 30 септември 2000 г. Ако е смятала, че не носи финансова отговорност преди ратифициране на допълнителния меморандум, тя е трябвало да възрази срещу платежните нареждания от 10 юни 1998 г. и 17 февруари 2000 г., които Комисията ѝ изпраща относно проект Абуја II (вж. точки 28, 32 и 34 по-горе). Освен това тя изобщо не изразява намерение да се оттегли или да не ратифицира допълнителния меморандум, въпреки оттеглянето на редица държави-членки и последвалото в резултат от това изменение на нейния дял в проекта. В това отношение следва да се отбележи, че съгласно Виенската конвенция за правото на договорите (вж. точка 86 по-горе) страната, която иска да се оттегли от международно споразумение, е длъжна да уведоми другите страни (членове 65 и 67).

99 Първоинстанционният съд смята, че предвид изложеното по-горе Република Гърция възприема поведението на пълноценен участник в проекта. С поведението си тя оставя останалите страни с впечатлението, че приема и одобрява задълженията, поети от Комисията от името на партньорите. Така тя създава у тях увереност, че ще изпълни финансовите си задължения, произтичащи от проекта. Освен това се налага изводът, че нейното участие в проекта, и по-конкретно посолството ѝ от 677 m², оказва пряко отражение

върху общия разход по проекта. Ето защо поради принципа на добросъвестност Република Гърция не може да избегне финансовите си задължения, като възразява с обстоятелството, че не е ратифицирала допълнителния меморандум.

100 По-нататък задълженията на Република Гърция произтичат и от условията на първоначалния меморандум. Както Република Гърция признава (вж. точка 56 по-горе), от член 15, параграф 1 от първоначалния меморандум изрично е видно, че участващ партньор, който не подпише допълнителния меморандум, може да избегне финансовите задължения, произтичащи от проекта (вж. точка 15 по-горе). Безспорно е обаче, че Република Гърция е подписала допълнителния меморандум. При обстоятелствата в конкретния случай член 15, параграф 1 от първоначалния меморандум трябва да се тълкува точно обратно на направеното от Република Гърция тълкуване.

101 Република Гърция поддържа, че ратификацията на допълнителния меморандум представлява необходимо условие за неговото влизане в сила (вж. точка 57 по-горе). Първоинстанционният съд отбелязва в това отношение, че по силата на член 14 от допълнителния меморандум той се прилага временно, считано от първия ден на втория месец след подписването му. Като се има предвид, че посоченият меморандум е подписан от партньорите на 9 декември 1998 г., той се прилага временно от 1 февруари 1999 г. Следователно допълнителният меморандум се прилага временно за Република Гърция до октомври 2000 г. Тя не може да отрече това временно прилагане, като се позовава на обстоятелството, че не го е ратифицирала.

102 По-нататък следва да се отбележи, че останалите осем държави, които се оттеглят от проекта, плащат своята част от разноските, макар не всички да са ратифицирали допълнителния меморандум.

103 От всички изложени по-горе съображения следва, че Република Гърция трябва да понесе отговорност за всички разноски, свързани с участието ѝ в проект Abuja II.

104 Република Гърция приема, че останалите партньори могли основателно да очакват, че ще изпълни окончателните си договорни задължения само ако „обстоятелствата не се били променяли съществено“ (вж. точка 65 по-горе). Противно на твърденията на Република Гърция обаче, що се отнася до проект за строеж на сграда, увеличаването на разходите по определен проект не може да се приема за „съществено изменение на обстоятелствата“. В допълнение, Република Гърция приема увеличението на разходите по проекта, известно още в началото на проект Абуја II (вж. точка 90 по-горе), и не прави никакво възразение при увеличаване на дела ѝ в него поради оттеглянето на няколко държави-членки между 1997 г. и 1999 г.

105 От всички изложени дотук съображения следва, че първата част от единственото основание следва да се отхвърли.

По втората част от основаниято, изведена от нарушение на Финансовия регламент и на Регламент № 2342/2002

Доводи на страните

106 Република Гърция твърди, че като извършва събиране на разглежданите вземания чрез прихващане, Комисията нарушава Финансовия регламент и Регламент № 2342/2002.

107 Република Гърция поддържа, че противно на твърдението на Комисията, съществува явна несигурност относно размера и основаниято на търсените суми както за проект Абуја I, така и за проект Абуја II. С три последователни писма от 29 май, 11 октомври 2002 г. и 31 януари 2003 г. Комисията я приканила да заплати по разглежданите проекти три съвсем различни суми

(съответно 1 276 484,50 EUR, 861 813,87 EUR и 516 374,96 EUR). Забавата при изплащането на дължимата сума следователно се обяснявала с липсата на яснота в определени данни, посочени в дебитните известия, както и със сериозните различия между съответните суми (вж. точка 54 по-горе). В това отношение Република Гърция припомня, че задължението в размер на 1 276 484,50 EUR е отменено като недължимо.

108 Република Гърция допълва, че Комисията нарушила принципите, уреждащи събирането на вземания чрез прихващане, предвидени в членове 77—89 от Регламент № 2342/2002. По-конкретно не били изпълнени условията за прилагане на член 83 от Регламент № 2342/2002, според който за да бъде прихващането направено валидно, вземането трябва да бъде безспорно и ликвидно.

109 Освен това Финансовият регламент и Регламент № 2342/2002 съдържали разпоредби, които целели да защитят финансовите интереси на Общностите (член 78, параграф 1 и член 80, параграф 1 от Регламент № 2342/2002). В конкретния случай обаче размерът на прихванатата сума, по-специално във връзка с проект Абуја II, не се отнасял за вземания на Общностите от Република Гърция, а за евентуални вземания на партньорите по проект Абуја II единствено в рамките на първоначалния меморандум. Република Гърция заключава от посоченото, че Комисията няма право да се позовава на предвидените във Финансовия регламент процедури.

110 Комисията твърди, че жалбоподателят неправилно оспорва посочените вземания, които са безспорни, потвърдени и изискуеми.

Съображения на Първоинстанционния съд

111 На първо място следва да се отбележи, че от приложното поле на Финансовия регламент, и по-конкретно член 1 от него, е видно, че процедурата за събиране

чрез прихващане, предвидена в член 73, параграф 1 (вж. точка 3 по-горе), се прилага единствено за сумите от общностния бюджет. Не е оспорено обаче обстоятелството, че Комисията има правомощието, в приложение на член 268 ЕО, който предвижда включване в бюджета не само на разходите на Общността, но и на някои разходи на институциите, произтичащи от разпоредбите на Договора за Европейски съюз във връзка с общата външна политика и политика на сигурност, да покрива разходите, направени по проекти Abuja I и Abuja II, от общностния бюджет.

112 Според Република Гърция Комисията е нарушила Финансовия регламент, както и Регламент № 2342/2002, тъй като разглежданите вземания не били „безспорни и ликвидни“ по смисъла на посочените регламенти. Република Гърция изтъква по-специално, че съществувала несигурност относно размера и основанието на търсените суми (вж. точки 106—108 по-горе).

113 В това отношение следва да се отбележи, че Финансовият регламент и Регламент № 2342/2002 съдържат подробни правила, свързани с правото на Комисията да пристъпва към събиране чрез прихващане.

114 Член 73, параграф 1 от Финансовия регламент предвижда, че счетоводителят пристъпва към събиране чрез прихващане до надлежния размер на вземанията на Общностите, съответно установен от отговорния разпоредител с бюджетни кредити, които те имат към всеки длъжник, който от своя страна има безспорно, ликвидно и изискуемо вземане към Общностите (вж. точка 3 по-горе).

115 Що се отнася до приложимата процедура, член 71 от Финансовия регламент предвижда, че отговорният разпоредител с бюджетни кредити трябва първо да установи наличието на вземане, а именно да провери съществуването на задължението, да определи или потвърди действителността и размера на задължението и да провери изпълнени ли са условията, при които задължението е изискуемо (вж. точка 1 по-горе). Член 79 от Регламент № 2342/2002

изисква разпоредителят да провери по-специално дали вземането е „безспорно“ и не е поставено в зависимост от някое условие. Той е длъжен също да потвърди, че вземането е „ликвидно“, като неговият размер трябва да има точно парично изражение, както и че вземането е „изискуемо“, а именно че не е обвързано със срок за плащане (вж. точка 5 по-горе). В допълнение, член 80 от Регламент № 2342/2002 предвижда, че установяването на вземане се подкрепя с оправдателни документи, които доказват правата на Общностите.

116 Всяко вземане, установено като „безспорно, ликвидно и изискуемо“, трябва да се констатира чрез нареждане за събирането му до счетоводителя, съставено от отговорния разпоредител с бюджетни кредити (член 71, параграф 2 от Финансовия регламент). Нареждането за събиране е операцията, чрез която отговорният разпоредител с бюджетни кредити нарежда на счетоводителя да събере установената сума (член 78, параграф 2 от Регламент № 2342/2002).

117 В конкретния случай Република Гърция не е доказала, че разпоредителят с бюджетни кредити е допуснал грешка, като е заключил, че разглежданото вземане е „безспорно, ликвидно и изискуемо“.

118 В това отношение следва да се подчертае, че възможността за прихващане по силата на член 73, параграф 1 от Финансовия регламент не е изключена, когато едно от задълженията е оспорено или когато Комисията и длъжникът са водели преговори във връзка с тези задължения. В противен случай длъжникът би могъл неограничено да забавя събирането на определено вземане.

119 Всъщност с писмото от 29 декември 2003 г. Република Гърция моли своя постоянен представител към ЕС да се увери, че Комисията ще извърши прихващане, поне що се отнася до проект Абуја II (вж. точка 42 по-горе).

120 Въпреки писмото си от 29 декември 2003 г., в конкретния случай Република Гърция твърди, че вземанията не били безспорни и ликвидни, тъй като Комисията я приканила да заплати три съвсем различни суми за разглежданите проекти (вж. точка 107 по-горе). Макар през 2002 г. да е била възможна известна несигурност относно вземанията, Първоинстанционният съд счита, че в резултат на обмена на информация между страните и след повторна проверка на преписката в момента на извършване на прихващането Комисията е стигнала до сигурен извод във връзка с размера на дължимите през 2004 г. суми.

121 Следва да се уточни, че Република Гърция приема, че Комисията е отменила дебитното известие за сумата от 1 276 484,50 EUR повече от година преди събирането чрез прихващане през март 2004 г. (вж. точка 107 по-горе). Това дебитно известие се отнася до разходи за строителство по проект Abuja II и е безспорно, че в конкретния случай Комисията не е искала да събере тази сума с оспорвания акт. Следователно разглежданото дебитно известие е ирелевантно в конкретния случай.

122 Що се отнася до писмото от 11 октомври 2002 г., с което Комисията иска да се изплатят сумите в размер на 861 813,87 EUR и 11 000 USD за проекти Abuja I и Abuja II, Комисията намалява този размер дълго преди решението за събиране на вземанията. Действително в писмото си от 31 януари 2003 г. Комисията иска да се заплатят суми в размер на 516 374,96 EUR и на 12 684,89 USD.

123 След последното дебитно известие от 28 март 2003 г. и налагането на лихви поради липса на плащане, в писмото си от 16 февруари 2004 г. Комисията определя размера на дължимата сума на 565 656,80 EUR (вж. точка 43 по-горе). Тя прилага към него 11-те дебитни известия за периода от 20 август 1997 г. до 28 март 2003 г. и изразява намерението си да извърши събиране на вземането чрез прихващане.

- 124 В допълнение, от преписката е видно, че при приемане на оспорвания акт Комисията се основава, съгласно член 71 от Финансовия регламент и член 80 от Регламент № 2342/2002, на оправдателни документи, удостоверяващи правата на Общностите. Оправдателните документи включват първоначалния меморандум, подписан и ратифициран от Република Гърция, допълнителния меморандум, подписан от Република Гърция, протоколите от заседанията, по време на които Комисията получава разрешение от партньорите, включително от Република Гърция, да продължи осъществяването на проект Абуја II, без да изчаква окончателното изготвяне на допълнителния меморандум, документите относно участието на Република Гърция в провеждането на процедурата по покана за представяне на оферти за проекта през 1999 г. и 2000 г., както и редица документи за разноските, свързани с проект Абуја I и направени от Република Гърция до 13 юли 2002 г.
- 125 Освен това всяко от 11-те дебитни известия, изпратени от Комисията на Република Гърция и приложени към писмото от 16 февруари 2004 г., определя падеж, както предвижда член 78 от Регламент № 2342/2002, и е безспорно, че Република Гърция не е изпълнила задълженията си в така определените срокове.
- 126 Република Гърция не представя никакво доказателство, че Комисията не е следвала предвидената в разглежданите регламенти процедура и че не е имала основание да заключи, че вземането е „безспорно, ликвидно и изискуемо“. Република Гърция не е установила по-конкретно, че задълженията са обвързани с условие, нито че размерът на дължимата сума не е точно определен (вж. точка 115 по-горе).
- 127 Действително, що се отнася до проект Абуја II, Република Гърция не е изтъкнала, че вземането не е безспорно и ликвидно. Тя просто е посочила, че няма финансово задължение по този проект — довод, който Първоинстанционният съд отхвърля в рамките на първата част от единственото изложено правно основание.

128 По отношение на проект Абуја I Република Гърция поддържа, че Комисията не трябвало да извършва събирането въпреки водените по това време преговори. Както Първоинстанционният съд посочва в точка 118 по-горе, обстоятелството, че се водят преговори, не може да попречи на Комисията да извърши прихващане. От писмо на Комисията от 12 юни 2003 г. по-специално е видно, че от тази дата тя е била запозната с възражението на Република Гърция относно проект Абуја I. Първоинстанционният съд смята, че Комисията е имала право да отхвърли разглежданото възражение и да извърши събиране чрез прихващане през март 2004 г., като приложи процедурите, предвидени във Финансовия регламент и Регламент № 2342/2002.

129 Според Република Гърция Комисията не била компетентна да извърши събиране чрез прихващане, тъй като посочените по-горе регламенти целят да защитят финансовите интереси на Общностите. Всъщност се твърди, че разглежданите вземания се дължат на партньорите, а не на Общността (вж. точка 109 по-горе).

130 Според Първоинстанционния съд разглежданите вземания се дължат на Общността. Що се отнася до проект Абуја I, безспорно е, че със съгласието на държавите-членки Комисията наема въпросната сграда и им преотдава под наем административни помещения. Комисията предоставя и определени услуги на държавите-членки. Последните, между които и Република Гърция, ползват помещенията с пълното съзнание, че Комисията е поела задължение спрямо собственика на сградата от името на всички наематели. Всъщност в случая Комисията е техен довереник.

131 Що се отнася до проект Абуја II, Комисията също е довереник на участващите страни (вж. например членове 11 и 12 от първоначалния меморандум, точки 11 и 12 по-горе). От преписката е видно, че Комисията е изплатила авансово оспорваните суми за сметка на държавите-членки и като предплата за собственото си пълно участие в проекта. Ето защо разглежданите суми се дължат на Общността, а не на партньорите.

132 От посоченото следва, противно на становището на Република Гърция, че към датата на оспорвания акт условията, предвидени за събиране на вземанията чрез прихващане, са били изпълнени.

133 Следователно втората част от единственото изложено правно основание трябва да се отхвърли като неоснователна.

По молбата на Комисията становището на правната служба на Съвета от 26 юни 1998 г. да се отстрани от преписката

134 Що се отнася до направеното от Комисията възражение относно становището на правната служба на Съвета от 26 юни 1998 г. (вж. точка 48 по-горе), следва да се припомни, че би било в противоречие с обществения интерес, който изисква институциите да могат да се ползват от представените при пълна независимост становища на правните им служби, да се позволи на лица, различни от службите, по искане на които документите са издадени, да представят подобни вътрешни документи в рамките на спор пред Първоинстанционния съд, без за представянето им да е дадено разрешение от заинтересованата институция или то да е разпоредено от съда (Определение на Съда от 23 октомври 2002 г. по дело Австрия/Съвет, C-445/00, Recueil, стр. I-9151, точка 12 и Определение на Първоинстанционния съд от 10 януари 2005 г. по дело Gollnisch и други/Парламент, T-357/03, Recueil, стр. II-1, точка 34).

135 В конкретния случай Република Гърция не е изтъкнала, че Съветът е разрешил представянето на разглежданото становище. При тези условия следва да се уважи молбата на Комисията и посоченото становище да се отстрани от преписката.

136 От всички изложени по-горе съображения следва, че жалбата трябва да се отхвърли в нейната цялост.

По съдебните разноси

- ¹³⁷ По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноси, ако е направено такова искане. Като се има предвид, че е загубила делото, и съобразно искането на Комисията, Република Гърция следва да се осъди да заплати съдебните разноси.

По изложените съображения

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД (първи състав)

реши:

- 1) **Отстранява от преписката становището на правната служба на Съвета от 26 юни 1998 г., представено от Република Гърция в приложение 12 към жалбата.**
- 2) **Отхвърля жалбата.**
- 3) **Осъжда Република Гърция да заплати съдебните разноси.**

García-Valdecasas

Cooke

Labucka

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 17 януари 2007 година.

Секретар

Председател

E. Coulon

J. D. Cooke